

ærede Medlem Hr. Hagbart Berg og det ærede Medlem Hr. Rode har givet mig for, at naar jeg har sat mig noget i Hovedet, staar jeg fast ved det. Jeg plejer i Almindelighed, og det maa ærede Medlemmer vide, ikke at tage Ordet, inden jeg har undersøgt en Sag og ved, hvad jeg vil. Det anser jeg altsaa ikke for nogen Forklejnelse; derimod vilde jeg regne det for en Forklejnelse, hvis man vilde mene, jeg hørte til de almindelige Dinglepetere, der siger et i Dag og et andet i Morgen. — Til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg skal jeg rent sagligt sige, at det ærede Medlem kan ikke tage Publikums Tilslutning som noget Bevis for, hvor godt Postgirosystemet er. Det, han kan tage det som Bevis for, er, at det er billigt. Det er Postvæsenets Kælebarn for Tiden, Postvæsenet ønsker at arbejde denne Form ind ved at skubbe andre Former til Side. Men bliver Postanvisningerne ligesaa billige som Giroen, tror jeg, at Publikums Interesse for Giroen snart falder bort.

Ordføreren (Pitzner): Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at det var en meningsløs Leje, som Postgirovæsenet skulde betale i Landmandsbankens Bygning. Det Forslag, som fik Flertal i Finansudvalget, kostede i første Omgang 723 000 Kr. (Rode: 180 000). Nej, Bygningen 540 000 og hundrede og nogle og firs Tusinde til Ombygning. Landmandsbankens Lokaler kunde vi i første Omgang have faaet for 35 000 Kr. i Leje, altsaa mindre end 5 pCt. af, hvad den gamle Møntbygning vil koste Staten, naar den skal indrettes til Girokontor. Og saa er der jo det, som vi alle ved, at naar man er Ejer, er der noget, der hedder Skatter o. s. v. Det var vi fritaget for i Landmandsbanken. Bortset derfra skal jeg yderligere gentage, at jeg lægger megen Vægt paa, at man her havde faaet Lokaler, der var til Stede, og det er et nationaløkonomisk Tab, naar Staten kunde bruge saadanne Lokaler, der haves til Raadighed, da at gaa hen og ofre Penge paa at købe og indrette sig andetsteds. Vel vilde Lejen være steget i Laksegade, naar vi skulde have haft det hele, men i den gamle Mønt skal man ogsaa have sat en ny Etage paa, og det vil koste 100 000 eller 120 000 Kr. Der er rigelig saa megen Plads i Laksegade, som der vilde kunne blive i den gamle Mønt.

Angaaende Spørgsmaalet om Kasernen, vil jeg gerne nævne, uden i øvrigt at blande mig i Debatten mellem det ærede Medlem Hr. Rode og den højtærede Forsvarsminister vedrørende Pengene, der skal udbetales eller ikke, at det afgørende synes mig at

være, at der i Finansudvalget var fuldstændig Enighed om, at Staten ikke burde sælge denne Kaserne, da den laa sammen med andre Arealer, som Staten har der paa en saa glimrende Plads, som man overhovedet har det her i København. Det vilde være ganske meningsløst at sælge Stumper fra, hvorved man eventuelt senere hen vilde komme til bittert at fortryde, at man ikke havde holdt hele Arealet sammen.

Rode: Naar det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen nu sender det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg en Dinglepeter i Hovedet, begynder Debatten at blive saa livlig; at jeg skal holde mig udenfor den.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, der har været fremme, maa jeg gøre endnu en Bemærkning til den højtærede Forsvarsminister. Han siger, at Undervisningsministeren har Brug for denne Kaserne! Ja, det har han, han har Brug for den til et Statsformaal; men man maa nok spørge i den Anledning, hvorledes det kan være, at de ærede Medlemmer af Regeringen ikke var klar over, da man gennemførte Kaserneloven for 1½ Aar siden, hvor urimeligt det, saaledes som det ærede Medlem Hr. Pitzner nu skildrede det, vilde være at sælge denne Kaserne. Der har ikke været nogen synderlig Forudseenhed i det Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Brørsens Regering fremsatte, naar de den ene Dag foreslaar at sælge til private en Kaserne, som det den næste Dag viser sig, at Staten har i høj Grad Brug for. Det er den ene Side af Sagen. Den højtærede Undervisningsminister havde Brug for den, og alle i Udvalget er enige herom. Men saa er det, den højtærede Forsvarsminister forlanger en ganske særlig Ordning for sig, nemlig at Undervisningsministeren skal udbetale ham en kontant Betaling for denne Kaserne. Han siger, at det staar i Loven, at han har Bemyndigelse til at sælge for 10 Mill. Kr. og han vil være sikker paa, at han faar disse Penge, for hele denne Transaktion skal hvile i sig selv.

Dette Standpunkt forstaar jeg. Men det, som den højtærede Minister gennemfører, er netop det modsatte af det, han tilsigter. (Modsigelse). Ja, den højtærede Minister behøver blot at gøre det Tankeeksperiment, at han fortsætter ad den samme Vej. Den næste Kaserne, som han endnu ikke har solgt, har en anden af Ministrene Brug for, han forlanger kontant Betaling, vi bevilger det, og saaledes bliver man ved, saaledes som han har gjort det lige fra Begyndelsen; og paa den Maade kan han sælge alle de i Loven omhandlede